

дел 18

Во Александрија Птоломеј ја воспоставил новата македонска династија. Таму тој се зафатил со изградба на библиотека и повторно го вовел македонскиот систем на владеење, со македонскиот јазик како официјален јазик во царството. Македонскиот јазик станал јазик на трговците, дворците и наследниците, кои се стремеле да стануваат владетели на одделни кралства во евроазиската империја.

Набргу потоа дошло до неизбежни промени меѓу луѓето верни на Александар. Придружниците и гардистите,

раштркани низ новото владеење, се издигнале на власт како благородници со сопствени права. Тие ја вратиле професионалната војска и системот кој го научиле од Александар. Така светската евроазиска империја се поделила на четири делови: Македонија, Мала Азија под Антигон, Египет под Птоломеј и Сирија до Хиндокуш под Селеукидите, слободна Ерменија и независното кралство на Еврите. Сè тоа било поврзано со заедничка македонска култура во тогашниот таканаречен македонски свет. Таа нова движечка сила по градовите и

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

кралствата ги терало луѓето да бараат нови вредности и зачекорување на новите апостоли кон новата универзална религија - Рисјанството и не само таа.

Бранот на селење кон Исток, кој го започнал Александар, мора да се поврзе со неговата мисионерска улога. При тоа, мора да се смета за еден од најуспешните истражувачи бидејќи покрај ослободителната мисија, тоа биле патувања на кои се вршеле географски откритија. Неговите истражувачи откриле нови земји и мориња, нови видови животни и растенија. Тие ја откриле внатрешноста

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

на Персија, Индија, Персискиот залив и Индискиот Океан. Македонските трговци сè повеќе се движеле по караванските патишта, кон внатрешните пазари на Азија, за да разменуваат производи од Исток и Запад. Александар се сметал за еден од најмоќните светски владетели и државници во светската историја, меѓу другото и заради успешното меѓусебно поврзување на Истокот и Западот. Второ, македонската уметност преку јазикот, обичаите, уметноста и науката ги пренел на Исток. На Македонската култура ѝ ја вратил светската слава, а македонскиот јазик повторно станал светски јазик.

Доказите се среќаваат и денес од Индија па сè до Кина. Градби кои сведочат дека македонските учители на тогашните уметници биле познати во свет-

рение на неговиот несекојдневен талент тој успеал да ослободи голем дел од тогаш познатиот свет. Тој одел спроти сонцето барајќи ја вечноста. Светите патишта му шепотеле за илјадагодишните македонски мудрости, а бескрајните земни и водени просторства се отворале пред неговите воодушевени погледи. Знаењето, логиката и храброста биле негови водители. Тие му ги отворале светите порти на откровенијата и ја уништувале грижата, стравот и тагата. Неосвестените му се поклонувале, а останатите му ја осветлувале победата и среќата.

Со сè она што го направил и што имал намера да направи Александар Македонецот покажал дека се издигнал над своето време, па не е ни чудо што со ве-

вилон биле средишни трговски точки и централни престолнини на македонскиот свет. Епикур и Зенон ги поставиле темелите на големите филозофски школи. Учењето на Стоа, како и на подоцнежните Киникијци, било сосема космополитско.

Македонскиот дух се гледал во ориенталните култови и мисла, во астрологијата, во славењето на анадолиската "голема мајка". Размените со Персија и Индија биле поголеми. Постоела македонско-сириска, македонско-персиска, македонско-египетска, македонско-бак-

ската империја на Александар, која се протегала од долна Италија преку Египет и подалеку во внатрешноста на Азија. Во целата империја владеел македонскиот начин на живеење и културниот дух на Александар.

Александар сакал да им послужи на Македонците како пример. Тој имал благородно однесување и изглед и ги победувал (освојувал) луѓето со неговите човекови, научни и воени постапки. Со храброст, знаење, логика, демократија, слобода и човекови права го возобновил македонското царство. По големите напори тој не знаел за замор; самиот лично се грижел за повредените и давал наредби за грижа за нив. Не е никакво чудо што истражувачите и војниците го скале како идол.

Во секоја тешка ситуација царот владеел со сигурен поглед. Знаел да избере точно време за секоја работа. Благода-

кови им бил инспирација на уметниците, писателите и на скулпторите во разни средини и епохи.

Александар, кој бил сè во едно и кој го остварил херојскиот сон на Македонците, бил инкарнација на млад Бог, голем ученик на големиот Аристотел. Тој бил цар над царевите, во негово време градовите доживеале најголем процут. Во духовен и економски поглед македонизмот доживеал најголем подем. Персиско-медиското кралство под Селеукидите и египетското кралство под Птолемеј доживеале голем културен подем под македонска управа. Благодарение на непроценливите папируси ние знаеме за сите поединости од времето на Птолемеј.

Со производството се развила трговијата и се пружиле големи можности во мала Азија со нејзините градови Ефес и Милет. Македонија цветала. Пела и Ва-

триска и македонско-индиска култура, кои биле силно поттикнувани од двете страни.

Од светско значење останува следното: македонскиот дух ја зачуval својата оригинална форма; културното мешање било најсилно со персиската култура; хуманистичката мисла под влијание на Стоа во македонскиот свет се проширила и имала македонско ориентален карактер; преку неа се вршело обид да се помират постојните раси и мешани народи, конфликтите и тешкотиите, за да се рашири убедувањето дека заедништвото е посилно отколку убивањето, дека тоа е заедничка вредност за неслободните, робовите и варварите. Таквиот идеал овозможил севкупен развој на науките и уметностите.

(продолжува)